

Прокуратура України
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03
e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 00034051

№ _____ На № _____ від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Київ

«29» березня 2024 року

Перший заступник Генерального прокурора Хоменко Олексій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023000000000678 від 03.07.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись положеннями ст.ст. 2, 36, 42, 276, 277, 278, 481 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Чеботарьову Сергію Анатолійовичу,
13.12.1975 року народження, громадянину
України, уродженцю м. Луганськ Луганської
області, який зареєстрований за адресою:
квартал Героїв Сталінграда, 3, кв. 259,
м. Луганськ, Луганська обл., адвокату Ради
адвокатів Луганської області,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, а саме:

– колабораційній діяльності у формі добровільного зайняття громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України;

– колабораційній діяльності у формі добровільного зайняття громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія Російської Федерації (далі – РФ) розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших

силових відомств РФ, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, РФ чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань РФ, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони РФ, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам РФ, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, а також за допомогою окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 01.03.2014 № 48-СФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території Автономної Республіки Крим, надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

У березні – квітні 2014 року в м. Луганську та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації і підтримки протиправної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 окупаційною владою «Луганской Народной Республики» проведено незаконний референдум, на який винесено питання про підтримку «Акта о провозглашении государственной самостоятельности Луганской Народной Республики» та «Акта про державну самостійність Луганської Народної Республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика».

18.05.2014 представниками нелегітимного органу «Народный Совет Луганской Народной Республики» прийнято «Закон «Конституция Луганской Народной Республики», яким визначено правовий устрій «Республіки», гілки влади, що поділяються на законодавчу, виконавчу та судову, та органи державної влади, до яких входить «глава Луганской Народной Республики», «Народный Совет Луганской Народной Республики», «Совет министров Луганской Народной Республики».

Частинами 1, 2 ст. 80 «Закону «Конституция Луганской Народной Республики» від 18.05.2014 визначено, що: «Правосудие в Луганской Народной Республике осуществляется только судом. Конституционное судопроизводство в Луганской Народной Республике осуществляется исключительно Верховным Судом Луганской Народной Республики в порядке, установленном законом. В Луганской Народной Республике действуют Верховный Суд Луганской Народной Республики и иные суды, полномочия, порядок образований и

деятельность которых определяются законом Луганской Народной Республики».

На виконання вказаних приписів «Закону «Конституция Луганской Народной Республики» 05.09.2014 «Народный Совет Луганской Народной Республики» приймає «Закон «О военных судах Луганской Народной Республики» № 29-1, а 30.04.2015 – «Закон «О судебной системе» № 18-П.

У результаті зазначених вище подій під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів протягом квітня–вересня 2014 року опинилась велика кількість територій і населених пунктів Луганської області, які Законом України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» та Постановою Верховної Ради України від 17.03.2015 № 254-VIII «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» визнані тимчасово окупованими територіями.

Органи державної та місцевої влади України і бюджетні установи згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 595 припинили свою діяльність на вказаних територіях і переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Верховною Радою України 15.04.2014 прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі – Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (у тому числі окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014.

Надалі політичне та військове керівництво РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланувало, підготувало і розв'язало агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддало наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

З метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, РФ та світовою спільнотою «Указом» Президента РФ Путіна В.В. від 21.02.2022 № 72 визнано псевдодержавне утворення «Луганская Народная Республика» суверенною та незалежною державою.

22.02.2022 Президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24.02.2022 приблизно о 05 год Президент РФ Путін В.В. оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

ЗС РФ, які діяли за наказом вищого військово-політичного керівництва РФ, здійснили пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах зброї та підрозділах Збройних Сил України, інших об'єктах на території України, а військові формування РФ вторглися на територію суверенної держави Україна.

На виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, застосовуючи зброю, 24.02.2022 незаконно перетнули державний кордон України в Київській, Чернігівській, Сумській, Харківській, Луганській, Донецькій, Херсонській областях та тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, вторглися на територію України та здійснили окупацію частин указаних територій, що продовжується до цього часу і призводить до загибелі великої кількості людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією РФ проти України Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який надалі Указами Президента України від 14.03.2022 № 133/2022, від 18.04.2022 № 259/2022, від 17.05.2022 № 341/2022, від 12.08.2022 № 573/2022, від 07.11.2022 № 757/2022, від 06.02.2023 № 58/2023, від 01.05.2023 № 254/2023, від 27.07.2023 № 451/2023, від 06.11.2023 № 734/2023, від 05.02.2024 № 49/2024 неодноразово продовжувався, востаннє – до 13.05.2024.

Відповідно до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309, Луганська область, у тому числі місто Луганськ, з 07.04.2014 належить до тимчасово окупованої території України.

Згідно з ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII тимчасово окупована РФ територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

За п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Згідно зі ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатком до неї: Положенням про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Тимчасова окупація РФ територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Таким чином, ураховуючи викладені вимоги Закону № 1207-VII, так звані нормативно-правові акти окупаційних сил та окупаційних адміністрацій РФ у частині, що стосується України, є нікчемними та не створюють жодних правових наслідків, зокрема такі, якими незаконно створено псевдодержавні утворення, судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування, а саме:

- «Закон «Народного Совета Луганской Народной Республики» «Конституция Луганской Народной Республики» від 18.05.2014;
- «Закон «Народного Совета Луганской Народной Республики» «О военных судах Луганской Народной Республики» від 05.09.2014 № 29-1;
- «Закон «Народного Совета Луганской Народной Республики» «Закон «О судебной системе» від 30.04.2015 № 18-II;
- «Закон «Луганской Народной Республики» «О Верховном Суде Луганской Народной Республики» від 29.05.2015 № 35-II;
- «Указ Президента РФ «О признании Луганской Народной Республики» від 21.02.2022 № 72;
- «Постановление Народного Совета Луганской Народной Республики» «О назначении на должность судей Верховного Суда Луганской Народной Республики» від 29.07.2022 № 865-НС;
- «Договор между Российской Федерацией и Луганской Народной Республикой о принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта» від 30.09.2022, який ратифіковано Федеральним законом від 04.10.2022 № 373-ФЗ;
- «Федеральный конституционный закон «О принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Луганской Народной Республики» від 04.10.2022 № 6-ФКЗ;
- «Закон «Народного Совета Луганской Народной Республики» «Конституция Луганской Народной Республики» від 30.12.2022;
- «Федеральный конституционный закон «О судебной системе Российской Федерации» від 31.12.1996 № 1-ФКЗ;
- «Закон РФ «О статусе судей в Российской Федерации» від 26.06.1992 № 3132-I;
- «Федеральный закон РФ «О создании судов Российской Федерации на территории Луганской Народной Республики и о внесении изменений в отдельные законодательные акты Российской Федерации» від 03.04.2023 № 86-ФЗ;

– «Постановление Пленума Верховного Суда Российской Федерации «О дне начала деятельности федеральных судов на территории Луганской Народной Республики» від 19.09.2023 № 30;

– «Указ Президента РФ «О назначении судей федеральных судов и о представителях Президента Российской Федерации в квалификационных коллегиях судей субъектов Российской Федерации» від 14.08.2023 № 607.

З метою реалізації політики окупації та придушення спротиву проукраїнського населення Луганської області представниками нелегітимних органів влади прийнято низку «законів та підзаконних нормативних актів», якими незаконно створено так звані судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика».

Статтею 17 «Закона «Народного Совета Луганской Народной Республики» «Закон «О судебной системе» від 30.04.2015 № 18-II передбачено, що «Верховный Суд Луганской Народной Республики, созданный в соответствии с Временным Основным Законом (Конституцией) Луганской Народной Республики, может быть упразднен только путем внесения изменений во Временный Основной Закон (Конституцию) Луганской Народной Республики».

Статтею 18 «Закона «Народного Совета Луганской Народной Республики» «Закон «О судебной системе» від 30.04.2015 № 18-II визначено, що «конституционное судопроизводство в Луганской Народной Республике осуществляется исключительно Верховным Судом Луганской Народной Республики в порядке, установленном законом. Верховный Суд Луганской Народной Республики является высшим судебным органом по гражданским делам, делам по разрешению экономических споров, уголовным, административным и иным делам, подсудным судам, образованным в соответствии с настоящим Законом».

За ч. 1 ст. 13 «Закона «Народного Совета Луганской Народной Республики» «Закон «О судебной системе» від 30.04.2015 № 18-II, «порядок наделения полномочиями Председателя Верховного Суда Луганской Народной Республики, его заместителей, других судей Верховного Суда Луганской Народной Республики, председателей, заместителей председателей, судей районных (городских, горрайонных) судов, Военного и Арбитражного судов устанавливается соответствующим законодательством Луганской Народной Республики».

На виконання приписів ч. 1 ст. 4 «Закона «Луганской Народной Республики» № 35-II «О Верховном Суде Луганской Народной Республики» від 29.05.2015 нелегітимний орган влади «Народный Совет Луганской Народной Республики» за погодженням з «Главой Луганской Народной Республики» призначає суддів «Верховного Суда Луганской Народной Республики».

Місцем постійного перебування «Верховного Суда Луганской Народной Республики» «Законом «Луганской Народной Республики» «О Верховном Суде Луганской Народной Республики» від 29.05.2015 № 35-II визначено м. Луганськ (юридична та фактична адреса: вул. Коцюбинського, 4, м. Луганськ, Луганська область).

Однак відповідно до ч. 1, 2 ст. 124 Конституції України правосуддя в

Україні здійснюють виключно суди. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

За ч.ч. 1, 2 ст. 125 Конституції України, судоустрій в Україні будується за принципами територіальності та спеціалізації і визначається законом. Суд утворюється, реорганізовується і ліквідується законом, проект якого вносить до Верховної Ради України Президент України після консультацій з Вищою радою правосуддя.

Згідно зі ст. 19 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02.06.2016 № 1402-VIII суд утворюється, реорганізовується і ліквідується законом. Проект закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду вносить до Верховної Ради України Президент України після консультацій з Вищою радою правосуддя. Порядок здійснення відповідних заходів, пов'язаних з утворенням, реорганізацією чи ліквідацією суду, визначається законом про утворення, реорганізацію чи ліквідацію такого суду.

Частиною 7 ст. 147 вказаного Закону передбачено, що у разі неможливості здійснення правосуддя судом з об'єктивних причин під час воєнного або надзвичайного стану, у зв'язку зі стихійним лихом, військовими діями, заходами щодо боротьби з тероризмом або іншими надзвичайними обставинами може бути змінено територіальну підсудність судових справ, що розглядаються в такому суді, за рішенням Вищої ради правосуддя, що ухвалюється за поданням Голови Верховного Суду, шляхом її передачі до суду, який найбільш територіально наближений до суду, який не може здійснювати правосуддя, або іншого визначеного суду. У разі неможливості здійснення Вищою радою правосуддя такого повноваження воно здійснюється за розпорядженням Голови Верховного Суду. Відповідне рішення є також підставою для передачі усіх справ, які перебували на розгляді суду, територіальна підсудність якого змінюється.

Крім того, ч.ч. 1–3 ст. 9 Закону № 1207-VII встановлено, що державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими ч. 2 цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Таким чином, судові органи, які створені на тимчасово окупованій території не у спосіб, передбачений Конституцією та законами України, вважаються незаконними.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Чеботарьов С.А. здійснює адвокатську діяльність з 26.01.2012 на підставі свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю № 643, виданого Луганською обласною

кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури згідно з рішенням від 20.12.2000 № 10, та обліковується в Раді адвокатів Луганської області до цього часу. Індивідуальну адвокатську діяльність здійснював за адресою: квартал Героїв Сталінграда, 3, кв. 259, м. Луганськ, Луганська обл., 91006.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокат – це фізична особа, яка здійснює адвокатську діяльність на підставах і в порядку, що передбачені цим Законом.

Частиною 1 ст. 3 цього Закону передбачено, що правовою основою діяльності адвокатури України є Конституція України, цей Закон, інші законодавчі акти України.

Згідно з ч. 1 ст. 4 вказаного Закону адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів.

Незважаючи на зобов'язання щодо неухильного додержання Конституції та законів України, у громадянина України Чеботарьова С.А., який перебував на тимчасово окупованій території Луганської області, у не встановлений досудовим розслідуванням час та місці (встановити не виявилось можливим), але не пізніше 29.07.2022, виник і сформувався стійкий умисел, спрямований на зайняття посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території Луганської області.

Після початку окупації у 2014 році ЗС РФ населених пунктів Луганської області, зокрема м. Луганськ, громадянин України Чеботарьов С.А. залишився на тимчасово окупованій території, добровільно брав участь у суспільно-політичному житті окупованої території, підтримував самопроголошені республіки та перебував на різних посадах в органах окупаційної адміністрації РФ на території Луганської області.

Реалізуючи свій злочинний умисел на зайняття посади в незаконних судових органах на тимчасово окупованій території Луганської області, Чеботарьов С.А. у 2022 році, але не пізніше 29.07.2022 (більш точну дату досудовим розслідуванням не встановлено, установа не виявилось можливим), діючи з прямим умислом та усвідомлюючи протиправний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, всупереч врегульованим законодавством України суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Луганської області, добровільно погодився на пропозицію не встановлених досудовим розслідуванням осіб, які є представниками окупаційної адміністрації РФ, зайняти посаду судді в незаконному судовому органі «Верховный Суд Луганской Народной Республики», створеному на тимчасово окупованій території Луганської області.

Як наслідок, «Постановлением «Народного Совета Луганской Народной Республики» «О назначении на должность судей Верховного Суда Луганской Народной Республики» від 29.07.2022 Чеботарьова С.А. призначено на посаду «судьи Верховного Суда Луганской Народной Республики».

Надалі, будучи призначеним на посаду судді зазначеного незаконного судового органу, перебуваючи в його приміщенні, розташованому за адресою:

вул. Коцюбинського, 4, м. Луганськ, Луганська обл., Чеботарьов С.А. приступив до виконання своїх безпосередніх обов'язків.

За таких обставин Чеботарьов С.А., будучи громадянином України, 29.07.2022 добровільно зайняв посаду судді в незаконному судовому органі «Верховный Суд Луганской Народной Республики», створеному на тимчасово окупованій території Луганської області.

Таким чином, Чеботарьов Сергій Анатолійович, 13.12.1975 року народження, своїми умисними діями, що виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Крім того, 27.09.2022 окупаційною владою псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика» проведено незаконний референдум, на якому розглядалося питання про вступ «Луганской Народной Республики» до складу РФ на правах суб'єкта РФ, рішення якого було заздалегідь відоме і підконтрольне РФ, що надалі стало формальною підставою для прийняття незаконного рішення про включення до складу РФ території Луганської області на правах суб'єкта Федерації.

30.09.2022 між РФ та представником нелегітимного псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика» підписано «Договор между Российской Федерацией и Луганской Народной Республикой о принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 04.10.2022 ратифіковано «Федеральным законом РФ» від 04.10.2022 № 373-ФЗ, а 05.10.2022 цей «Договір» набрав чинності.

Державною Думою РФ 04.10.2022 прийнято «Федеральный конституционный закон «О принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Луганской Народной Республики» № 6-ФКЗ.

За змістом указанного «Закону», частина території Луганської області увійшла до складу РФ, що суперечить Хартії ООН від 26.06.1945, умовам Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією від 01.04.1999 та Договору між Україною і Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 20.04.2004.

Разом з тим 30.12.2022 представниками окупаційної адміністрації «Народного Совета Луганской Народной Республики» прийнято «Конституцию Луганской Народной Республики» як суб'єкта РФ.

З метою реалізації політики окупації та остаточного приєднання тимчасово окупованої території Луганської області до складу РФ, а також придушення спротиву проукраїнського населення Луганської області вищим військово-політичним керівництвом РФ прийнято низку «законів та підзаконних нормативних актів», якими незаконно створено так звані судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика».

Частиною 2 ст. 13 «Федерального конституционного закона «О судебной системе Российской Федерации» від 31.12.1996 № 1-ФКЗ передбачено, що порядок наділення повноваженнями голів, заступників голів, інших суддів касаційних судів загальної юрисдикції, апеляційних судів загальної юрисдикції, верховних судів республік, окружних, обласних судів, судів міст федерального значення, судів автономної області і автономних округів, районних судів, військових і спеціалізованих судів, арбітражних судів округів, арбітражних апеляційних судів, арбітражних судів суб'єктів РФ і спеціалізованих арбітражних судів встановлюється відповідним федеральним конституційним законом і федеральним законом про статус суддів.

На виконання приписів ч. 5 ст. 6 Закону РФ від 26.06.1992 № 3132-І «О статусе судей в Российской Федерации» Президент РФ у двомісячний термін з дня отримання необхідних матеріалів призначає суддів федеральних судів, а кандидатів у судді Верховного Суду РФ представляє для призначення Раді Федерації Федеральних Зборів РФ або відхиляє подані кандидатури, про що повідомляється Голові Верховного Суду РФ.

Також ст. 75 «Конституции Луганской Народной Республики» від 30.12.2022 передбачено, що «правосудие в Луганской Народной Республике осуществляется только судом. В Луганской Народной Республике действуют федеральные суды общей юрисдикции, федеральные арбитражные суды и мировые судьи Луганской Народной Республики».

Надалі «Федеральным Законом РФ от 03.04.2023 № 86-ФЗ «О создании судов Российской Федерации на территории Луганской Народной Республики и о внесении изменений в отдельные законодательные акты Российской Федерации», відповідно до «Федерального конституционного закона от 04.10.2022 № 6-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Луганской Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта – Луганской Народной Республики» та «Федерального конституционного закона от 31.12.1996 № 1-ФКЗ «О судебной системе Российской Федерации», створено систему судів на території псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика», зокрема незаконно створено «Верховный Суд Луганской Народной Республики», юрисдикцію якого поширено на територію Луганської області, що перебуває під тимчасовою окупацією РФ.

Діяльність указанного «суду» на виконання приписів «Постановления Пленума Верховного Суда Российской Федерации от 19.09.2023 № 30 «О дне начала деятельности федеральных судов на территории Луганской Народной Республики» розпочато 21.09.2023 (юридична та фактична адреса: вул. Коцюбинського, 4, м. Луганськ, Луганська область).

Незважаючи на зобов'язання щодо неухильного додержання Конституції та законів України, у громадянина України Чеботарьова С.А., який перебував на тимчасово окупованій території Луганської області, у не встановлений досудовим розслідуванням час та місці (встановити не виявилось можливим), але не пізніше 14.08.2023, виник та сформувався стійкий умисел, спрямований на повторне зайняття посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території Луганської області.

Реалізуючи свій злочинний умисел на повторне зайняття посади в незаконних судових органах на тимчасово окупованій території Луганської області, Чеботарьов С.А. у 2023 році, але не пізніше 14.08.2023 (більш точну дату досудовим розслідуванням не встановлено, установити не виявилось можливим), діючи з прямим умислом та усвідомлюючи протиправний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, всупереч врегульованим законодавством України суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Луганської області, добровільно погодився на пропозицію не встановлених досудовим розслідуванням осіб, які є представниками окупаційної адміністрації РФ, повторно зайняти посаду судді в незаконному судовому органі «Верховный Суд Луганской Народной Республики», створеному на тимчасово окупованій території Луганської області.

Як наслідок, «Указом» Президента РФ Путіна В.В. від 14.08.2023 № 607 «О назначении судей федеральных судов и о представителях Президента Российской Федерации в квалификационных коллегиях судей субъектов Российской Федерации» Чеботарьова С.А. призначено на посаду «судьи Верховного Суда Луганской Народной Республики».

Надалі, будучи призначеним на посаду судді зазначеного незаконного судового органу, перебуваючи в його приміщенні, розташованому за адресою: вул. Коцюбинського, 4, м. Луганськ, Луганська обл., Чеботарьов С.А. приступив до виконання своїх безпосередніх обов'язків.

За таких обставин Чеботарьов С.А., будучи громадянином України, 14.08.2023 повторно добровільно зайняв посаду судді в незаконному судовому органі «Верховный Суд Луганской Народной Республики», створеному на тимчасово окупованій території Луганської області.

Таким чином, Чеботарьов Сергій Анатолійович, 13.12.1975 року народження, своїми умисними діями, що виразились у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території, вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 7 ст. 111-1 КК України.

**Перший заступник
Генерального прокурора**

Олексій ХОМЕНКО

Відповідно до ч. 2 ст. 481 КПК України здійснити повідомлення про підозру доручаю старшому групи прокурорів у кримінальному провадженні № 22023000000000678 – прокурору другого відділу управління організації і процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у кримінальних провадженнях органів безпеки Департаменту нагляду за додержанням законів органами безпеки Офісу Генерального прокурора Тодорюк Нелі Михайлівні.

**Перший заступник
Генерального прокурора**

Олексій ХОМЕНКО

Крім того, згідно зі ст.ст. 42, 277 КПК України підозрюваному роз'яснені його процесуальні права:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;
 - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.
Про повідомлення підозри мені повідомлено та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)
«__» год «__» хв «__» _____ 20__ року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Прокурор другого відділу
управління організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення у кримінальних провадженнях
органів безпеки Департаменту нагляду за додержанням
законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора**

Неля ТОДОРЮК